

MISERICORDIA ET MISERA - APOŠTOLSKÝ LIST K ZÁVĚRU SVATÉHO ROKU MILOSRDENSTVÍ - 3. ČÁST (DOKONČENÍ)

16. Končí Svatý rok a uzavírá se Svatá brána, avšak **brána milosrdenství našeho srdce zůstává nadále dokořán otevřena**. Naučili jsme se, že Bůh se k nám sklání (Oz 11,4), abychom jej mohli také napodobovat skláněním se k bratřím. Stesk mnohých po návratu do domu Otce, který očekává jejich příchod, probouzejí také upřímní a velkodušní svědkové božské něhy. Svatá brána, kterou jsme v tomto milostivém roce prošli, nás uvedla na *cestu činorodé lásky*, po níž jsme povoláni denně se ubírat s věrností a radostí. **Na cestě milosrdenství je možné potkávat mnohé bratry a sestry, kteří natahují ruku, aby ji někdo mohl uchopit a jít společně.**

Být nablízku Kristu vyžaduje stávat se bližním vůči bratřím, protože nic není Otci milejší než konkrétní znamení milosrdenství. **Ze samotné svojí povahy se milosrdenství stává viditelným a hmatatelným v konkrétním a dynamickém činu.** Jeho zkušenost v plné jeho pravdě už se nevzdaluje, nýbrž neustále roste a proměňuje život. Je to autentické nové stvoření, které vytváří nové srdce schopné plně milovat a očišťuje oči, aby rozpoznávaly ty nejskrytější potřeby. ... Milosrdenství *obnovuje a vykupuje*, protože je setkáním dvou srdcí. Boží srdce jde vsříc tomu lidskému, zahřívá je a ozdravuje.

17. Během Svatého roku, zejména o „*pátých milosrdenství*“, jsem se mohl dotýkat rukama mnohého dobra, které je ve světě. Často je nepoznáno, protože se uskutečňuje diskrétně a mlčky. I když se do zpravodajství nedostane, přesto existuje mnoho konkrétních skutků dobroty a jemnocitu určených těm nejmenším a bezbranným, nejosamocenějším a opuštěným. ... S vděčností myslím na množství dobrovolníků, kteří denně obětují svůj čas, aby jejich odevzdáním vycházela najevo přítomnost a blízkost Boha. Jejich služba je ryzím dílem milosrdenství, které mnoha lidem pomáhá přiblížit se církvi.

18. Nadešel čas dát prostor fantazii milosrdenství, aby uvedla v život mnohá nová díla, plody milosti. Církev dnes potřebuje vyprávět o „mnoha jiných znameních“, která Ježíš vykonal a která „nejsou zapsána“ (Jan 20,30), aby byla výmluvným výrazem plodnosti Kristovy lásky a společenství, které z ní žije. **Uplynulo již více než dva tisíce let a skutky milosrdenství přesto nepřestávají zviditelňovat Boží dobrotu.**

I dnes celé populace trpí hladem a žízní, a kolik starostí působí pohled na děti, které nemají, co jíst. ... Negramotnost je stále velmi rozšířena, brání chlapcům i děvčátkům se vzdělat a vystavuje je novým formám otroctví. Kultura vyhoceného individualismu zejména na Západě vede ke ztrátě smyslu pro solidaritu a odpovědnosti vůči ostatním. **Bůh sám dnes pro mnohé zůstává neznámým; to je ta největší chudoba a největší překážka uznání nezczizitelné důstojnosti lidského života.**

Skutky tělesného i duchovního milosrdenství jsou proto dodnes potvrzením velkého a pozitivního vlivu milosrdenství jakožto *sociální hodnoty*. ...

19. Mnoho konkrétních znamení milosrdenství bylo uskutečněno během tohoto Svatého roku. Komunity, rodiny i jednotliví věřící znovu objevili radost ze sdílení a krásu solidarity. A přece to nestačí. Svět nadále plodí nové formy duchovní a materiální chudoby, které útočí na lidskou důstojnost. **Proto musí být církev stále bdělá a připravená rozpoznávat nové skutky milosrdenství a velkodušně a s nadšením je uskutečňovat.**

Vynaložme proto veškeré úsilí a dávejme nové formy činorodé lásky a zároveň porozumění skutkům milosrdenství. To má inkluzivní rozmach a proto se šíří jako kapka oleje, která nezná hranic. V tomto smyslu jsme povoláni dávat novou tvář oněm skutkům milosrdenství, které známe odedávna. Milosrdenství totiž překypuje, jde vždycky dál, je plodné. Je jako kvas, kterým kyne těsto (srov. Mt 13,33), a jako hořčičné zrnko, které stává stromem (srov. Lk 13, 19). ...

Nemít práci a nedostávat spravedlivou mzdu; nemít dům či půdu, kde bydlet; být diskriminováni pro víru, rasu, sociální původ - tyto situace a mnohé jiné narušují důstojnost člověka a milosrdné jednání křesťanů na ně odpovídá především pozorností a solidaritou. **Kolik je dnes situací, ve kterých můžeme lidem vrátit důstojnost a umožňovat lidsky žít!** Pomysleme jenom na početné chlapce a děvčátka, kteří jsou vystaveni násilí různého druhu a jsou okrádáni o radost ze života. Jejich sklíčené a dezorientované tváře mi utkvěly v mysli; žádají nás o pomoc, aby byli vysvobozeni z otroctví soudobého světa. Tyto děti jsou mladí zítřka; jak je připravujeme na důstojný a odpovědný život? S jakou nadějí mohou čelit své přítomnosti a budoucnosti?

Sociální charakter milosrdenství vyžaduje, abychom nezůstávali neteční a vypudili lhotejnost a přetvářku, a aby se plány a projekty nestaly mrtvou literou. **Duch svatý ať nám pomáhá být stále připraveni nabízet naši faktickou a nezištnou pomoc**, aby spravedlnost a důstojný život nezůstaly příležitostnými slovy, nýbrž byly konkrétním závazkem toho, kdo zamýšlí dosvědčovat přítomnost Božího království.

20. Jsme povoláni dávat růst *kultuře milosrdenství*, založené na znovuoobjevování setkávání s druhými; *kultuře*, v níž se nikdo nedívá na druhého lhostejně, ani neodvrací zrak, když vidí utrpení bratří.

... „Chudé máte mezi sebou vždycky“ (Jan 12,8), říká Ježíš svým učedníkům. Nemáme alibi, které by ospravedlňovalo netečnost, když víme, že se Ježíš ztotožnil s každým z nich.

Kultura milosrdenství se formuje vytrvalou modlitbou, poddajným otevřením se působení Ducha, obeznámeností s životy svatých a konkrétní blízkostí chudým. Naléhavá je výzva nevyhýbat se porozumění a zapojit se, kde je toho třeba. Pokušení vytvářet „teorii milosrdenství“ se překonává v té míře, do jaké je každodenní život tvořen účastí a sdílením. ...

21. Zkušenost Svatého roku ať do nás vtiskne slova apoštola Petra: „Kdysi jste žili bez milosrdenství, teď však se jeho milosrdenství na vás projevilo“ (1 Petr 2,10). Nenecháme si to, co jsme dostali, žárlivě pouze pro sebe; podělme se s trpícími bratry, aby se jim dostalo opory silou Otcova milosrdenství. Ať se naše komunity otevírají a dosahují k těm, kdo žijí na jejich území, aby se všem dostalo Božího pohlazení skrze svědectví věřících.

Toto je čas milosrdenství. Každý den naší cesty je poznamenán Boží přítomností, která řídí naše kroky silou milosti, kterou Duch vlévá do srdce, aby jej ztvárnil a uschoпил k lásce. **Je čas milosrdenství pro všechny a pro každého**, aby si nikdo nemohl myslet, že k němu nedosahuje blízkost Boha a moc Jeho jemnocitu. **Je čas milosrdenství, aby ti, kdo jsou slabí a bezbranní**, vzdálení a osamocení mohli vnímat přítomnost bratří a sester, kteří jsou jim oporou v těžkostech. **Je čas milosrdenství**, aby na sobě chudí pocítili uctivý, ale pozorný pohled těch, kdo překonají lhostejnost a objeví to, co je v životě podstatné. **Je čas milosrdenství, aby žádný hříšník neustal prosit o odpuštění a pocítil ruku Otce, který vždy přijímá a objímá.**

22. Vždycky na nás spočívají milosrdné oči svaté Matky Boží. Ona je první, kdo otevírá cestu a provází nás při dosvědčování lásky. Matka milosrdenství shromažďuje všechny pod ochranou svého pláště, jak to bývá znázorňováno v umění. Důvěřujeme její mateřské pomoci a následujeme její neměnný náznak v pohledu upřeném k Ježíši, jenž je zářivou tvář Božího milosrdenství.

V Římě u svatého Petra 20. listopadu na slavnost Krista Krále léta Páně 2016 ve čtvrtém roce pontifikátu

František I.

pro Poutník vybral Zdeněk Ježek 295

ČLOVĚK SE UČÍ VIDĚT STVOŘITELE TÍM, ŽE ROZJÍMÁ KRÁSU JEHO STVOŘENÍ

Proto jsou pobožnosti v přírodě přirozeně krásné, máme pocit, že jsme Bohu blíže

Tak jako každý rok jsme se i letos těšili na tradiční mši svatou u kapličky Panny Marie a Mariánského pramene v Hůře. Dvacátý třetí červenec sliboval od rána krásné počasí, málokdo si vzal deštník. Cesty před desátou hodinou se zaplnily poutníky, na místě bylo vše připraveno, kostelník pan Mareš na nic nezapomněl, místo zaujala rovněž čermenská dechovka.

Obřad měl jako vždy svou krásu a smysl, třináctá kapitola Matoušova evangelia nám přiblížila Ježíšovo podobenství o plevě v úrodě pšenice a na to navázal také otec Josef ve svém kázání. Sice v polovině obřadu sem tam zahřmělo, ale přšet – tedy spíše lít, začalo až po posledním slovu na závěr mše svaté.

zúčastněných, většina to pojala jako dobrodružství a že to vlastně k pouti patří.

Na závěr ještě dobrou novinu. Lesy ČR slíbily, že nejen dají do pořádku přístřešek u kapličky, ale také se budou snažit znovu obnovit pramen, který začal po této zimě vytékat jinde. A nezapomenou ani na opravu laviček. Doufejme, že se to podaří a do Hůry si zase budeme chodit po pramenitou vodu.

(z víra.cz) B. Hrubantová

ANTONÍN JUNEK *narozen r. 1894, zemřel r. 1982*

Můj děda byl na tehdejší dobu poměrně vzdělaný člověk. Po první světové válce dělal nějaký čas zapisovatele u vojenského soudu (než byl propuštěn do civilu). Byl energický, přísný, ale myslel to dobře. Když jsem byla malá holka, scházeli se u něho doma každou sobotu mužský z vesnice, které děda holil. Přišly i děti na střihání. Jako malé děti jsme tam rády chodily a poslouchaly historky, které nám „strejci“ (jak se dříve říkalo) vyprávěli. Děda si dokonce psal zápisky, jak probíhala jeho vojenská služba a kam se všude podíval. 26. 9. 1914 narukoval do Vysokého Mýta. Přes Polsko jel do Ruska na frontu. Tam byl raněn, léčen pak ve vídeňské nemocnici. Po uzdravení poslán zpět na vojnu. Vše popisuje přesně, ve kterých místech se nacházel a s kým se potkal.

Úryvek č. 1

Dne 13. 10. 1915 byl přesun vojska do zálohy, kde jsem se sešel se svým švagrem Faltou. Potom nastal klid, jen slabé přestřelky a to šlo stále při službách a cestách k lékaři s nemocnými. Při jedné této cestě 12. 12. sešel jsem se se svým bratrem Josefem, který sloužil u 98. p. pl. Tak nám uplynul měsíc listopad a část prosince a přiblížily se svátky vánoční, oslavili jsme Štědrý den 23. 12. a naše četa byla podarována těmito dárky (četa byla 40 mužů). Dostali jsme 83 ořechy, 10 jablek, 10 svíček a 2 halře, 14 kousků cukroví, ¼ litru vína, 8 ks sportek, 17 ks uherských cigaret. Také jsme si postavili stromek, okrasy byly z papíru. Druhý den jsme každý dostal 3 cigarety a ¼ l vína a malou vánočku. Na Boží narození přišel do zákopu kněz, kde sloužil mši sv. V době vánočních svátků a po nich často přšelo a padal sníh, takže půda byla rozmoklá a blátivá, kryty byly pro nás nedostatečně pevné, až jeden kryt se sesunul a zavalil 4 vojíny, z kterých po vyproštění byli 2 mrtví. Tak jsme se dočkali konce občanského roku a Silvestra, kdy nám přivezli sud piva, který musel býti do zákopu dopraven po volné půdě, ze kterého jsme měli každý ¼ litru piva. Šťěstí ještě, že dopravu sudu nezpozorovali Rusové, neb nám jej mohli lehce prostřelit a obsah by byl vytekl.

Úryvek č. 2

Rok 1916: na Nový rok byla sloužena mše sv. a oběd byl vydatnější. Chodil jsem zase s nemocnými k lékaři a na různé práce, často přšelo, bylo mnoho bláta zvláště tam, kde jezdily povozy. Dne 8. 1. byl jsem v záloze a určen jíti s nemocnými k lékaři – bylo jich 12. Odešel jsem od ubytovacího krytu několik kroků, když přiletěla zatoulaná kulička a prolétla mně předloktím pravé ruky. Saniťákem Langrem byl jsem obvázan a šel jsem na sanitní odd. do Ostrožce; tam jsem došel k večeru a utěšoval se, jak se dobře vyspím, a zatím v příkrývcu bylo tolik vši, že lezly jako mravenci, takže se spát nedalo. Druhý den jsem byl poslán do nemocnice do Lucku, odtud ještě s jinými vojíny zpět do Ostrožce, kde bylo naše divizní velitelství. Tam konali služby vojíni od našeho pluku. Na frontu se mi nechtělo, a tak jsem se ptal vojínů službu konajících, zdali bych tam nemohl u nich zůstat. Doporučili mě, abych se šel do kanceláře zeptat. Tam byl přítomen por. Petrof z Hradce Králové, který se za mě přimluvil a tak jsem zůstal ve službách tam. V Ostrožci byly konány různé práce, služby, klidné noci a tak jsem tam byl spokojen až do konce března, kdy na naše místa přišli padesátiletí a my jsme byli vystřídáni a sděleno nám, že každý bude poslán ke svému pluku. Odjel jsem z Ostrožce 5. 4. 1916 do Lucku, potom do Kovelu, do Vladimíru Volyňského, kde jsme byli několik dní na pozorování, potom do Krakova.

úryvky ze zápisů svého dědy vybrala -jm-

ZKUŠENOSTI**Chci ti, Pane, přinést své pracoviště v náručí**

Vloni na podzim jsem nastoupila do nového zaměstnání. Z komentáře zářijového Slova života mne oslovilo, jak Chiara Lubichová citovala myšlenku francouzského teologa Jacquese Leclercqa: „...v tvůj den, můj Bože, přijdu k tobě... Přijdu k tobě, můj Bože... se svým nejpošetilejším snem – přinést ti v náručí celý svět.“ Říkala jsem si: „Nemám na to přinést celý svět Bohu v náručí. Můj rozsah je omezený. Ale zkusím Bohu jednou přinést své nové pracovní působiště.“ Tento úmysl jsem si opakovala při cestě do práce.

V práci jsem se seznamovala s novými kolegy. Záleželo mi na tom, abychom společně hledali pomoc pro klienty. Služeb našeho zařízení využívají nejčastěji lidé s tělesným, případně kombinovaným postižením. V tomto prostředí je snadnější si více uvědomit hodnotu vztahů, lásky.

Prožívám každodenní setkání s klienty i kolegy s pokorou, že jim mohu dát jen maličkost. Po čase se mi začalo dostávat odezvy. Na ředitelské poradě kolegové velmi oceňovali vzájemnou spolupráci. Jedna paní s mentálním postižením mi přinesla obrázek, který pro mne sama vytvořila. Pán na vozíku mne obdaroval čokoládou s vděčností za naději, kterou čerpá z našich rozhovorů.

Po nějakém čase jsem začala „rozšiřovat oblasti“, které chci Bohu jednou přinést v náručí: naši farnost, nemocné, svou rodinu, přátele, synovy spolužáky, časopis Nové město...

M. K., Brno

V tramvaji

Byl jsem rád, že jsem obsadil v tramvaji volné místo, když jsem uviděl starého pána, který zrovna nastoupil na druhou stranu vozu. Bylo vidět, že si neumí poradit s automatem na jízdenky. Pořád mu z něj vypadávaly peníze. Všichni kolem byli zaměstnaní svými mobily. Měl bych snad vstát a jít přes celou tramvaj za ním? Dvakrát jsem se nerozmýšlel a už jsem byl na cestě k němu. Když už držel jízdenku v ruce, podíval se na mne svýma zářícíma šťastnýma očima. „Díky! Díky, že jste mi pomohl!“ Jeho pohled a radost zasáhly moje srdce.

A. M.

Předsedkyně třídy

Od té doby, co jsem slyšela nově mluvit o Bohu Lásce, nemůžu už ve škole vyrušovat nebo čmárat po lavici. Učitel si všiml mé změny a jmenoval mne předsedkyní třídy. Teď je ale pro mne těžké upozorňovat na spolužáky, kteří se nechovají dobře, protože se v nich snažím vidět Ježíše a mrzí mne, když jsou potrestáni. Jednoho dne, když jsem to nešla nahlásit já, šel špatné chování tří z nás nahlásit někdo jiný. Abych zabránila trestu, přesvědčila jsem učitele, ať je nechá uklidit třídu. Když skončilo vyučování, začala jsem těm spolužákům pomáhat. Od té doby se atmosféra ve třídě postupně lepší.

Victoria, Uganda

Společná modlitba

Byl jsem hospitalizovaný kvůli léčbě a kontrolám. Byla to příležitost milovat druhé drobnými konkrétními skutky a tím, že jsem s nimi nesl jejich bolesti. Jako tehdy, když měl jeden pacient z mého pokoje dostat chemoterapii. Lékař a zdravotní sestra mu sdělili zprávu o náhlé smrti jeho syna. Chemoterapii odložili, aby mohl jet domů. Viděl jsem, jak ho ta strašlivá rána vzala. Když jsme zůstali sami a on si s pláčem balil svou tašku, dodal jsem si odvahy a jemně, s respektem jsem se ho zeptal, jestli se občas modlí. Na jeho kladnou odpověď jsem mu navrhl, abychom se společně pomodlili *Otče náš* za syna. Oslovilo mne, když jsem viděl toho třiasedmdesátiletého muže, jak jako dítě sejal ruce a modlil se. Děkoval jsem Bohu, že jsem se odvážil se ho na to zeptat.

Pablo, Filipíny

Rozeprě proměňovat v dialog

Nějaký čas jsem byl v klášteře sám s jedním spolubratrem. Je to s ním pro mne dost těžké. Máme odlišný věk a názory. Je velmi málomluvný, a tak často při snídani sedíme mlčky proti sobě. Jednou ráno mě zasáhla jedna věta: „Rozeprě proměňovat v dialog.“ To byl podnět k tomu, abych se vědomě snažil navázat rozhovor s tímto spolubratrem. Načal jsem proto témata, která ho zajímala. Takto nám bylo spolu dobře. Byl jsem šťastný, že jsem se do toho pustil.

W. A.

sestavila -BM-

CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE V OLOMOUCI

Ve dnech 15. až 20. srpna proběhlo v Olomouci Celostátní setkání mládeže. Z farnosti Dolní Čermná se ho účastnili: Eliška Motlová, Terka Vávrová, Anička Stará, Klára Macháčková, Magda Motlová, Terka Moravcová, Daniela Filipová, Anežka Macanová, Anežka Maříková a Tomáš Mařík, Vojta Macháček a Klára Pecháčková z Verměřovic. Své zážitky nám sdělili tímto způsobem:

1) Náš největší zážitek, co se nám nejvíce líbilo?

- počet věřících (bylo nás tam kolem 6500 lidí)
- po mši svaté na Svatém Kopečku ohňostroj
- skvělé přednášky – Kvapilíkovi (o manželství), kapucíni (o modlitbě)
- super reportéři - Marek a Fanda

2) Co nás překvapilo?

- jak dobře byl promyšlený program a přednášky - nečekali jsme, že to bude tak povedený
- přelézání plotu - stalo se nám, že jsme šli špatným vchodem na hlavní plac a ten vchod byl zavřený, a protože se nám to nechtělo obcházet, tak jsme přelezli plot (až na výjimky, které se neodvážily a plot obešly)
- večerka byla až 24:00

3) Co jsme si ze setkání odnesli?

- nejsme sami, je nás kupa
- duchovní ponaučení
- posílení víry

4) Jaké byly nevýhody?

- zácpy - moc lidí
- je tu hrozné vedro (teda v sobotu pršelo a teplo už nebylo...)

oJ

KDO JSOU A JAK ŽIJÍ JEZUITÉ?

Do kostela sv. Jiří v Dolní Čermné chodím už několik let. Dlouho jsem si ale nevšimla okenní vitráže, kde je vyobrazen sv. Ignác z Loyoly. Tohoto svätce nevidáme v kostelích často a myslím si, že i mezi věřícími není tak znám jako ostatní svätci.

Kdo tedy vlastně byl tento muž? A má nám co říci i v dnešní době po mnoha staletích? Kde se i dnes můžeme setkat s následovníky sv. Ignáce – jezuitů?

Na tyto otázky bych se pokusila odpovědět s jedním z nich – P. Petrem Havlíčkem SJ.

Otec Petr Havlíček SJ pochází z Prahy. Setkali jsme se na Hostýně, kde jezuité působí v duchovní správě a také pořádají různá duchovní cvičení a kurzy. Jako každý jezuita strávil několik let v zahraničí nejen na studiích, ale také ve Vatikánském rozhlase. Po návratu vykonával kněžskou službu v Akademické farnosti Nejsvětějšího Salvátora a v kostele sv. Ignáce v Praze. V současné době působí v Olomouci, kde má na starost pastorační vysokoškolských studentů.

1. O. Petře, můžete nám krátce představit svätého Ignáce, a co Vás osobně na něm oslovilo?

Svätý Ignác byl původně baskický šlechtic, žil v 16. století. Ale také můžeme říct, že to byl vlastně válečný invalida. Navždy jej totiž poznamenalo těžké zranění, které utrpěl při obraně pevnosti ve španělské Pamploně. Přežil, ale zhroutil se mu svět. Do jeho marného snění o návratu k rytířské kariéře ale našťastí zasáhla Boží milost. Prožil obrácení ke Kristu jako jedinému králi, kterému stojí za to sloužit.

Jeho obrácení bylo výsledkem postupného poznávání, co se odehrává v jeho duši, kterou zmítala různá vnitřní hnutí. Naučil se rozeznávat, co z těchto hnutí jsou obyčejné lidské nápady, co pokušení od zlého a co jsou vnuknutí od Boha. Postupně získal zkušenost v duchovních věcech a stal se duchovním rádcem a učitelem těch, kdo se

bezradně snažili poznávat, jaká je Boží vůle. K tomu slouží i jeho exercicie, program duchovních cvičení, která jsou určena hlavně pro ty, kdo chtějí vykonat nějakou zásadní životní volbu.

2. Kde v současné době jezuité působí v Čechách a jaké je jejich poslání?

Jezuité jsou apoštolský řád a jejich posláním je hlásat evangelium Ježíše Krista a jeho spravedlnost. Proto se věnují čemukoliv, co k tomuto hlásání pomáhá. V naší zemi se snažíme o působení v následujících oblastech – vysokoškolská pastorační, dávání duchovních cvičení, pastorační v městských farnostech a na poutních místech, vydavatelská činnost, intelektuální apoštolát. V současnosti máme komunity v Praze, Brně, Olomouci, na Velehradě a na Svatém Hostýně. V Děčíně máme školu a v Kolíně exerciční dům.

3. Již jsem prozradila, že pocházíte z Prahy. Můžete nám říct, jaká byla Vaše cesta ke kněžství, do jezuitského řádu?

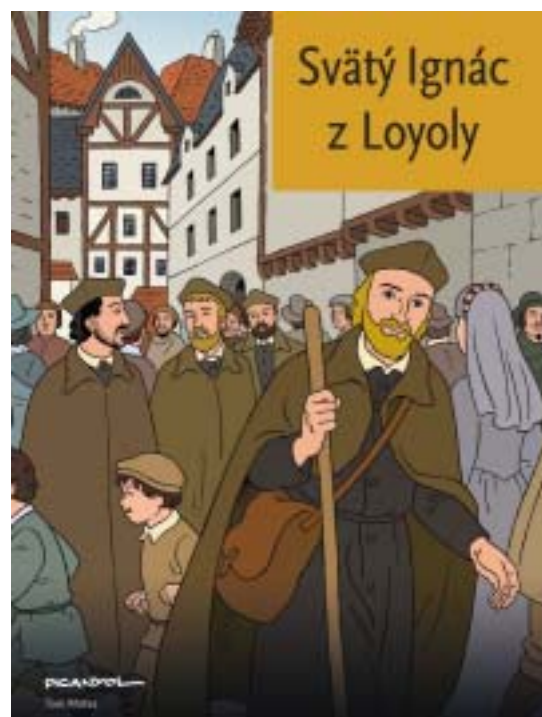
Na začátku této cesty je moje vlastní konverze, ke které došlo na konci mých středoškolských studií. Bylo to v době Sametové revoluce od podzimu 1989 do léta 1990, kdy jsem byl pokřtěn. V Praze bylo tehdy vidět, jak řeholníci vycházejí z podzemí na veřejnost, také začala vycházet náboženská literatura, do té doby nesehnatelná. Mezi životopisy jiných svätců mě zaujal jeden o sv. Ignáci, právě pro ono lopotné, upřímné a neúnavné hledání Boha. A identifikace s touto duchovní zkušeností sv. Ignáce mě nakonec přivedla do řad Tovaryšstva Ježíšova.

4. Čím může odkaz sv. Ignáce (ignaciánská spiritualita) oslovovat lidi v každodenním životě na venkově, v našich venkovských farnostech?

Ačkoliv byl sv. Ignác z drobné venkovské šlechty, byl formován hlavně životem ve městě – nejdřív na dvoře španělského krále a po svém obrácení v intelektuálních a univerzitních centrech své rodné země i Evropy (Barcelona, Salamanka, Paříž, Benátky, Řím). Zároveň měl zkušenost s putováním – vydal se do Svaté země, a mezi městy, ve kterých studoval, se pohyboval pěšky.

Myslím, že v dnešní době nám může být blízká právě tato jeho schopnost nesedět na jednom místě. I k životu na venkově dnes patří dojíždění – za prací, na nákup, do kostela. K rozvoji naší víry nám může pomoci, když budeme záměrně hledat zdroje duchovního růstu za horizontem našeho dvorku. Je obohacující poznávat bohatství víry, jak ji prožívají naši sousedé ve vedlejší farnosti, v blízkém městě, ba kdekoli na světě.

Děkuji za rozhovor

AHOJ DĚTI!

Věřím, že vám prázdniny poskytly dostatek času k odpočinku, hrám, výletům a načerpání spousty sil do nového školního roku. Příští týden budeme společně slavit pouť na Mariánské Hoře, tedy narozeniny Panny Marie. V celé historii se nenajde žena většího významu. Vždyť tato prostá dívka nosila pod srdcem Božího Syna a stala se matkou Pána Ježíše. V srpnu jsme slavili její nanebevzetí. Panna Maria byla vzata do nebe a je nebeskou matkou nás všech. A tak se snažme každý sám přinést naší mamince (tajenka).

3	8	12	10	11	9	11	8	15	8	2	7		
3	15	17	15	1	3	4	6	11	13	10	18	5	14

Tajenku hledejte v řetězovce, která lemuje obrázek Panny Marie. Slovo *počátek* zahajuje řetězovku, v níž sousední slova spojuje vždy jedno společné písmeno (je vyznačeno tečkou). Čísla u řetězovky označují písmena, ze kterých poskládáte tajenku v připravené tabulce.

Do řetězovky doplňte:

- hvězdy kolem Mariiny hlavy tvoří ...
- krutovládce, chtěl zabít malého Ježíška
- jméno starce z jeruzalémského chrámu
- bydliště Panny Marie
- příbuzenský vztah (sestra rodičů)
- jméno Mariiny matky
- jméno Mariiny příbuzné
- Mariin souhlas
- zvíře, které neslo Marii do Egypta
- přímluvná modlitba k Panně Marii
- země, kam uprchla sv. rodina
- povolání sv. Josefa
- patřící Římu (stř. rod)

(Otazníček)

PRO STARŠÍ:

Občas čteme o významných osobnostech, které za sebou zanechaly v historii výraznou stopu. Přesto se nenajde nikdo srovnatelný se ženou, která je nazývána tolika krásnými jmény, opěvována písněmi, přirovnávána k nádherným květům. Která je královnou, je pomocnicí, těšitelkou a přímluvkyní, je matkou i pannou, je ženou s čistým a pokorným srdcem, která neváhala plnit Boží vůli za všech, i velmi nejasných okolností... Panna Maria.

Blíží se pouť na Mariánské Hoře a náruč naší Matky čeká na nás, na své děti, až se s důvěrou odhodláme do ní „skočit“. Nechat se obejmout, hledat v té láskyplné náruči pomoc a útěchu pro vše, co nás trápí.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Tajenka z doplňovačky: ...přinášíte RADOST, POKOJ. Jména z vět, která tvoří páry: Anna (1. věta) + Jáchym (4. věta) – Maria, Ráchel (2. věta) + Jákob (3. věta) – Josef, Eva (8. věta) + Adam (7. věta) – Kain, Sára (6. věta) + Abraham (5. věta) – Izák.

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Září 2017			
Ne 3. 9.	22. neděle v mezidobí	7:30	Svobodovi 252
		16:00 MH	Kyšperkovi 381
Ne 10. 9.	23. neděle v mezidobí	<i>Pouť na Mariánské Hoře</i>	
Ne 17. 9.	24. neděle v mezidobí	7:30	Hejlovi 232
		16:00 MH	Kotovi 267
Ne 24. 9.	25. neděle v mezidobí	7:30	p. Filáček 332
		10:30	<i>Mše sv. zaměřená pro děti</i>
		16:00 MH	Marešovi 264 HČ
Říjen 2017			
Ne 1. 10.	26. neděle v mezidobí	7:30	Marešovi 408
		16:00 MH	Hrdinovi 177
Ne 8. 10.	27. neděle v mezidobí	7:30	Ježkovi 295
		16:00 MH	p. Kunert 125
Ne 15. 10.	28. neděle v mezidobí	7:30	Bednářovi 162
		16:00 MH	Macháčkovi 303
Ne 22. 10.	29. neděle v mezidobí	7:30	Pecháčkovi 53
		16:00 MH	Němečkovi 170
Ne 29. 10.	30. neděle v mezidobí	7:30	Řehákoví 283
		16:00 MH	Severinovi 342

KŘESŤANSKY JSME SE ROZLOUČILI

v kostele ve Verměřovicích 28. 6. 2017 s panem Vladimírem Svobodou z Verměřovic

CÍRKEVNÍ MANŽELSTVÍ UZAVŘELI

v Dolní Čermné 29. 4. 2017 Oldřich Brokeš a Světlana Jurigová
na Mariánské Hoře 1. 7. 2017 Jan Marek a Andrea Herrmanová
v Petrovicích 19. 8. 2017 Josef Doleček a Jana Kabrhelová
na Mariánské Hoře 19. 8. 2017 Josef Brůna a Magdaléna Pecháčková
na Mariánské Hoře 26. 8. 2017 Jan Langr a Hedvika Švecová

POKŘTĚNA BYLA

v Dolní Čermné 3. 9. 2017 Veronika Vondrová

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

Se všemi skupinami v základních školách a na faře zahájíme výuku v týdnu od 2. do 6. října 2017.
Rozvrh hodin pro většinu skupin oznámíme na začátku školního roku a pro ostatní během měsíce září.

POUTNÍ ZÁJEZD FARNOSTI

V sobotu 16. 9. 2017 se vydáme na pouť do Číhoště a Želiva.

Odjezd autobusu pro přihlášené poutníky: Verměřovice kostel 5:40 h., Petrovice točna 5:45, Dolní Čermná u Tesly 5:48 h., Dolní Čermná náměstí 6:00 h. Předpokládaný návrat zpět okolo 19. hodiny.

PODĚKOVÁNÍ

Při sbírce na Diecézní charitu v neděli 25. 6. 2017 bylo vybráno 9 266,- Kč a při sbírce v neděli 30. 7. 2017 na opravu farního kostela v Dolní Čermné 9 904,- Kč. Děkuji všem dárcům. Pán Bůh zaplat'.

otec Josef

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ 22. NEDĚLE V MEZIDOBÍ neděle 3. září 2017 36. a 37. týden / 2017

BOHOSLUŽBY A AKCE:

pondělí 4. 9.	22. týdne v mezidobí		
úterý 5. 9.	22. týdne v mezidobí	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Petra Mareše a jeho živou rodinu
středa 6. 9.	22. týdne v mezidobí	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - na poděkování s prosbou o další pomoc a ochranu
čtvrtek 7. 9.	22. týdne v mezidobí	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za Zorku
pátek 8. 9.	svátek Narození Panny Marie	18:30 19:00	adorace a svátost smíření v Dolní Čermné mše sv. v Dolní Čermné - za farníky
sobota 9. 9.	22. týdne v mezidobí POUŤ NA MARIÁNSKÉ HOŘE	19:00 20:00 21:30 - 22:30	mše sv. na Mariánské Hoře (v kostele) - za požehnání pro všechny mladé lidi; (slouží P. Josef Roušar) modlitba křížové cesty venku, 20:45 obcerstvení společná adorace v kostele
NEDĚLE 10. září	23. NEDĚLE V MEZIDOBÍ V kostele Narození Panny Marie na Mariánské Hoře slavíme poutní slavnost	7:30 10:00 15:00 16:00	mše sv. na Mariánské Hoře v kostele - za poutníky; (slouží P. Milan Romportl) mše sv. na Mariánské Hoře v areálu křížové cesty - za poutníky; (slouží P. Václav Jiráček SDB z Prahy) modlitba křížové cesty v kostele mše sv. na Mariánské Hoře v areálu křížové cesty - za Marii Hrdinovou, manžela a vnučku Marušku; (slouží P. Ondřej Špinler z Pardubic, po mši svaté bude udělovat novokněžské požehnání)
pondělí 11. 9.	23. týdne v mezidobí		Od 11. 9. do 13. 9. mše svaté nebudou.
úterý 12. 9.	Jména Panny Marie		
středa 13. 9.	sv. Jana Zlatoústého		
čtvrtek 14. 9.	svátek Povýšení svatého kříže	7:30	mše sv. v Dolní Čermné
pátek 15. 9.	Panny Marie Bolestné	18:30 19:00	adorace a svátost smíření v Dolní Čermné mše sv. v Dolní Čermné - za Josefa Šimka, Jiřího Mikulu, Jana Faltuse a jejich manželky
sobota 16. 9.	sv. Ludmily, mučednice		Poutní zájezd naší farnosti do Čihoště (mše sv. v 9:00 h.) a do Želiva
NEDĚLE 17. září	24. NEDĚLE V MEZIDOBÍ Dnešní sbírka je určena na církevní školství v naší diecézi	7:30 9:00 16:00	mše sv. v Dolní Čermné - za farníky mše sv. ve Verměřovicích - za rodiče Faltejskovy a Faltusovy a celou živou i zemřelou rodinu mše sv. na Mariánské Hoře - za Jarmilu Markovou a manžela

O POUTI NA MARIÁNSKÉ HOŘE V NEDĚLI 10. 9. 2017 POJEDE NA KAŽDOU MŠI SVATOU AUTOBUS

Odjezdy autobusu z Verměřovic od kostela: 6:45 h., 9:15 h. a 14:30 h.

Odjezdy autobusu z Mariánské Hory: 8:30 h., 12:30 h. a 17:30 h.

PŘÍLEŽITOST KE SVATÉ ZPOVĚDI

Dolní Čermná	vždy 30 minut před mší svatou	P. Josef Roušar
Mariánská Hora	pouť - neděle 10. 9. - 7:00 h. - 12:00 h. a 14:00 h. - 17:00 h.	P. Milan Romportl z Borové u Poličky, P. Josef Roušar

POUTNÍK, ZÁŘÍ 2017

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná, bankovní spojení: 155816135/0300

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 17. září 2017, Poutník vyjde 1. října 2017

Členové redakčního kroužku: J. Roušar -oJ-, E. Jansová (EJ), B. Macanová -BM-, J. Moravcová -jm-

Grafické zpracování: T. Bednář, T. Macháček, P. Židek, V. Severinová, J. Adamec

Tiskne Tiskárna HEAT-TECH s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ +420731617978. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,-Kč.